

สำเนา

○ คำสั่งไม่รับคำฟ้อง
ไว้พิจารณา

(ต. ๑๙)

คดีหมายเลขดำที่

๘๔/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่

๕/๒๕๖๔

ในพระปรมາภิเรยพระมหาภักษัตริย์

ศาลปกครองเพชรบุรี

วันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง {
นายพิเชฐ หลิมสกุล
กรรมประมง

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือประมง ช.นวีเจริญพร ๑
หมายเลขทะเบียนเรือไทย ๕๖๐๐๐๓๔๘ ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย
ในเขตทะเลหลวง บริเวณมหาสมุทรอินเดีย จากผู้ถูกฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีได้ชำรุดเสื่อมคลาย
และชำรุดเนียมใบอนุญาตฯ เป็นเงินจำนวน ๕๖,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐
แต่หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตฯ ดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีขอความร่วมมือจากผู้ฟ้องคดี
ไม่ให้นำเรือประมงลำดังกล่าวออกทำการประมงนอกน่านน้ำไทย เนื่องจากเจ้าหน้าที่จากสภาพยูโรป
(EU) จะเข้าตรวจสอบการทำงานของผู้ฟ้องคดีจึงได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และผู้ถูกฟ้องคดี
ปฏิเสธไม่ให้ผู้ฟ้องคดีนำเรือประมง ช.นวีเจริญพร ๑ ออกทำการประมงอีกเป็นจำนวนหลายครั้ง
จนกระทั่งศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำการประมงผิดกฎหมาย (ศบpm.) ได้ประกาศ
ให้เรือประมงที่ซักธงไทยที่ทำการประมงในเขตทะเลหลวงนำเรือประมงกลับมาอยังประเทศไทย
ส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำเรือประมงลำดังกล่าวออกทำการประมงนอกน่านน้ำไทยได้อีก
เช่นเดียวกัน หลังจากนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำเรือประมง ช.นวีเจริญพร ๑ ออกทำการประมง

/นอกน่านน้ำ...

นอกน่านน้ำไทยได้ ผู้ฟ้องคดีจึงขายเรือประมงลำดังกล่าว ในราคา ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงนกน่านน้ำไทยของเรือประมง ช.นาวีเจริญพร ๑ และได้รับใบอนุญาตฯ ผู้ฟ้องคดีได้ซื้อเรือประมง ศ.ทรัพย์สิงห์ไทย ๒๕ เป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเปลี่ยนชื่อเรือประมงลำดังกล่าวนี้เป็นชื่อ ช.นาวีเจริญพร ๑ จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดทุนจากการขายเรือประมง ช.นาวีเจริญพร ๑ เป็นเงิน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท อีกทั้งเมื่อเรือประมง ช.นาวีเจริญพร ๑ ได้รับใบอนุญาตฯ แล้วไม่สามารถออกทำการประมงได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงอธิบดีกรมประมงเพื่อขอคืนค่าอาการ และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ เป็นเงินจำนวน ๔๖,๐๐๐ บาท จากผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยอธิบดีกรมประมงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดี พิจารณาแล้วไม่คืนค่าอาการและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ให้ผู้ฟ้องคดีนำเรือประมง ช.นาวีเจริญพร ๑ ออกทำการประมงนกน่านน้ำไทย รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔,๐๔๖,๐๐๐ บาท

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๔,๐๔๖,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งตามคำสั่งศาลว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือประมง ช.นาวีเจริญพร ๑ หมายเลขทะเบียนเรือไทย ๔๖๐๐๐๓๕๘ ใบอนุญาตทำการประมงนกน่านน้ำไทย เลขที่ ๖๐๐๔๑๐๔๐๐๐๑ ให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๒ พื้นที่ในการทำการประมง เขตทะเลหลวง มหาสมุทรอินเดีย จากการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่เคยมีคำสั่งห้ามให้ผู้ฟ้องคดีนำเรือประมง ช.นาวีเจริญพร ๑ ออกทำการประมง และเนื่องจากกรมเจ้าท่าได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่า กรมเจ้าท่า ได้ยกเลิกทะเบียนเรือประมง ชื่อ ช.นาวีเจริญพร ๑ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เพราะผู้ฟ้องคดี ขายเรือประมงลำดังกล่าวไปต่างประเทศให้กับชาวบังคลาเทศ กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่มี เรือประมงที่จดทะเบียนเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยที่จะใช้ประกอบการทำการประมง ตามใบอนุญาตฯ ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ เพิกถอนใบอนุญาตฯ ของผู้ฟ้องคดี พร้อมทั้งได้แจ้งสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่อย่างใด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มี หนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ขอคืนเงินค่าอาการและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำการประมง นกน่านน้ำไทยต่อผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่มีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดี จะต้องคืนเงินค่าอาการและค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ และไม่ได้อุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมประมงเช่นเดียวกัน

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีและซึ่งแจ้งตามคำสั่งศาลว่า หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ผู้ฟ้องคดีได้รับโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีขอความร่วมมือไม่ให้ออกทำการประมงนอกน่านน้ำไทย เนื่องจากเจ้าหน้าที่จากสหภาพยุโรป (EU) จะดำเนินการตรวจสอบการทำประมง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้สอบถามเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีว่าจะสามารถออกทำการประมงได้มีอะไร แต่ได้รับแจ้งว่าจะแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบในภายหลัง จนกระทั่งต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้มีคำสั่งเรียกให้เรือประมงทุกลำที่ทำการประมงในเขตทะเลหลวงนำเรือประมงกลับประเทศไทย จึงทำให้เรือประมงที่ยังไม่ได้ออกทำการประมงไม่สามารถออกทำการประมงในเขตทะเลหลวงได้อีกเช่นกันซึ่งรวมถึงเรือประมงของผู้ฟ้องคดีด้วย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่า ไม่สามารถให้เรือประมงออกทำการประมงนอกน่านน้ำไทยได้ก็ไม่ควรออกใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีหนังสืออุทธรณ์การไม่คืนค่าอากรและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย เพราะผู้ฟ้องคดีได้สอบถามเรื่องดังกล่าวจากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีและได้รับแจ้งว่าให้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

กรณีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ว่า ศาลจะรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ไว้พิจารณาได้หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา หรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้... (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ... มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี และการฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดี มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หรือสถานะของบุคคลจะยื่นฟ้องคดี เมื่อได้รับ วรรคสอง บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีแล้ว ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคดีที่ยื่นฟ้องนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม หรือมีเหตุจำเป็นอื่นโดยศาลเห็นเอียงหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาได้ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การฟ้องคดีต่อศาลปกครองต้องยื่นฟ้องภายในกำหนดระยะเวลาและตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ วรรคสอง กำหนดว่า คำฟ้องที่ยื่น

/เมื่อพ้นกำหนด...

เมื่อพันกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีแล้ว ให้ศาลมีคำสั่งไม่รับไว้พิจารณาและส่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เว้นแต่ศาลมเห็นว่าคดีนั้นเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่นโดยศาลมเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลจะรับไว้พิจารณาได้ คำสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณาให้เป็นที่สุด เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรื่องประมง ช.นาวีเจริญพร ๑ หมายเลขอธเบียนเรือไทย ๕๖๐๐๐๓๕๘ ใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย เลขที่ ๖๐๐๕๑๐๐๔๐๐๑ บริเวณพื้นที่ในการทำการประมง เขตทะเลหลวง มหาสมุทรอินเดีย ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ให้ผู้ฟ้องคดีนำเรือประมง ช.นาวีเจริญพร ๑ ออกทำการประมงนอกน่านน้ำ โดยตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตฯ จากผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดี ไม่เคยออกทำการประมงแม้แต่ครั้งเดียว จนกระทั่งต้องขายเรือประมงลำดังกล่าวไปและทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดทุนจากการขายเรือลำดังกล่าวเป็นเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจาก เรือประมงลำดังกล่าวผู้ฟ้องคดีซื้อมาในราคา ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนค่าอาการและค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตฯ เป็นเงินจำนวน ๕๖,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วไม่คืน ค่าอาการและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๕,๐๕๖,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำการทำลายเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ ศาลปกครอง เมื่อผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ให้ ผู้ฟ้องคดีออกทำการประมงนอกน่านน้ำไทยและไม่คืนค่าอาการและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือ เสียหายโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำการทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐ และคำขอของผู้ฟ้องคดีศาลมีอำนาจกำหนดคำบังคับได้ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติตั้งกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม มีปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลภายในระยะเวลาการฟ้องคดี ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดี ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐ แต่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ไม่สามารถนำเรือประมง ช.นาวีเจริญพร ๑ ออกทำการประมงนอกน่านน้ำไทยได้แม้แต่ครั้งเดียว เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีขอความร่วมมือไม่ให้ผู้ฟ้องคดีออกทำการประมงนอกน่านน้ำไทย เพราะเจ้าหน้าที่ของสหภาพยุโรป (EU) จะเข้ามาตรวจสอบการทำงานประมง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ให้

/ความร่วมมือ...

ความร่วมมือเป็นอย่างดี ต่อมากลุ่มผู้ฟ้องคดีไม่ให้ผู้ฟ้องคดีออกทำการประมูลอกน้ำไทย อีกครั้ง จังกระทิ่งประมาณตันเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ได้มีการประกาศให้เรือประมงที่ทำการประมูลอกน้ำไทยในเขตทะเลหลวงนำเรือประมงกลับเข้าประเทศไทย จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งยังไม่เคยนำเรือประมง ช.น.วีเจริญพร ๑ ออกทำการประมูลอกน้ำไทยแม้แต่ครั้งเดียว ไม่สามารถออกทำการประมงได้อีกเช่นกัน ผู้ฟ้องคดีจึงได้ขายเรือประมงลำดังกล่าวไป กรณีจึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีควรรู้ถึงเหตุแห่งความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ไม่อ่อนนำเรือประมง ช.น.วีเจริญพร ๑ ออกทำการประมูลอกน้ำไทยได้อย่างเร็วประมาณตันเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ หรืออย่างช้า ตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือประมง ช.น.วีเจริญพร ๑ แต่อย่างไรก็ต้องมีผลกระทบแน่ชัดว่า ผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือประมงลำดังกล่าวเมื่อใดก็ตาม แต่อย่างช้าต้องมีเงินวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันที่กรมเจ้าท่าได้ยกเลิกทะเบียนเรือประมงลำดังกล่าวเพราผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือประมง ลำดังกล่าวให้กับชาวบังคลาเทศ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองในวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติดังต่อศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับการฟ้องคดีนี้มิใช่เป็นการฟ้องคดีปกครองที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หรือสถานะของบุคคลที่จะยื่นฟ้องเมื่อใดก็ได้ หรือการฟ้องคดีจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม หรือมีเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลจะรับคำฟ้องที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบข้อ ๓๐ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองจึงไม่มีอำนาจ คำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาได้

จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และเมื่อศาลมีคำสั่งเช่นนี้แล้ว จึงไม่จำต้องพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล แต่อย่างใด

นายศิวศักดิ์ สินอวย

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกรุงเทพมหานคร
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองเพชรบุรี

นายวรรค ทองโภกสี

ตุลาการศาลปกครองกลาง

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองเพชรบุรี

นายธนวิช โชติรัตน์

ตุลาการศาลปกครองเพชรบุรี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

